

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۱۱

فردوس

مذاکره با احزاب یا نابودی نهاد دولت؟

نمایندگان طالبان از تریبونی که روسیه در اختیارشان گذاشت سود بردند. آنان چنان از آن تریبون استفاده تبلیغاتی کردند که شاید با موجی از حمله های انتحاری نمی توانستند. نمایندگان گروه طالبان در نشست مسکو نمایش رسانه ای جالبی هم اجرا کردند. رئیس هیأت طالبان با ریش کوتاه در نشست مسکو ظاهر شد. طالب ها در زمان حاکمیت شان ریش شهروندان مرد را تفتیش می کردند و برای آن معیار تعیین کرده بودند. بر مبنای معیارهای ماموران مذهبی طالبان، اگر ریش یک هموطن مرد گلوی او را نمی پوشاند، مرتکب جرم شده بود. اما امروز نماینده سازمانی طالب ها در نشستی که دولت روسیه برگزار کرده بود، با ریش کوتاه مرتب ظاهر شد.

نکته جالب دیگر در حضور رسانه ای نمایندگان طالب ها دست دادن این نمایندگان با زنان گزارشگر بود. زنان گزارشگر رسانه های روسیه هم با لباس های مروج در آن کشور در حضور نمایندگان طالب ها نشسته بودند. حضور نمایندگان طالبان در میان گزارشگران زن خارجی امر تازه نیست. عبدالسلام ضعیف سفیر ملا محمد عمر در اسلام آباد هم در نشست های خبری اش در آن شهر با گزارشگران زن مصاحبه می کرد، اما دست دادن نماینده طالب ها با زنان امر تازه ای بود که چندان با باورهای طالبی سازگاری ندارد. از نظر باورهای طالبی زن باید پوشیده باشد و با مردی بیرون از دایره خانواده اش تماس نداشته باشد. بر مبنای باور های طالبان هیچ مردی نباید با زنی که عضو خانواده اش نباشد، معاشرت و مصاحبت داشته باشد. اما نمایندگان طالب ها در نشست مسکو از این معیارها عدول کردند. یک باور دیگر هم است که ایدیولوگ های طالبان نامسلمانان را در زمره انسان ها نمی دانند و آنان را زنده جان های می دانند که شان انسانی ندارند. شاید دست دادن نماینده طالب ها با گزارشگران زن روسی، از سوی ایدیولوگ های این گروه به همین شیوه توجیه شود. واقعیت مهم دیگر این است که در باورهای ایدیولوژیک گروه طالبان تغییر، نیامده است.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

آنان خواستار خروج جامعه جهانی، لغو قانون اساسی افغانستان و نفی دولت هستند. طالبان دولت افغانستان را به عنوان یک نهاد قبول ندارند. نماینده این گروه در مسکو گفت که آنان نه قانون اساسی را می‌پذیرند و نه حاضر اند که با دولت افغانستان گفت‌وگو کنند. او گفت اگر امریکائی‌ها خواست های طالبان را قبول کنند، این گروه حاضر است که با نماینده‌گان احزاب سیاسی افغانستان روی قانون اساسی و حکومت آینده گفت‌وگو کند. نماینده طالبان می‌گفت که برخی از احزاب سیاسی افغانستان پرنفوذ اند، اما دولت افغانستان حمایت اجتماعی ندارد.

این موضع طالبان تازه نیست. آنان خواستار نابودی نهادی به نام دولت در جغرافیای افغانستان هستند. هیچ کسی نیست که نداند دولت افغانستان یک نهاد است. قبلاً حامد کرزی رئیس دولت بود و حالا اشرف غنی و داکتر عبدالله در راس حکومت قرار دارند. اما دولت نهادی است که صلاحیت مشروع قانون‌گذاری، اجرای قوانین و انحصار زور را دارد و متشکل از سه قوه است. احزاب سیاسی با نفوذی که طالبان از آن سخن می‌گویند، هم در حکومت افغانستان سهم دارند. حکومت نهاد جدا از این احزاب سیاسی نیست. حزب وحدت، جمعیت، جنبش و افغان ملت همه به نحوی در حکومت حضور دارند. این احزاب در انتخابات‌ها با هم دیگر رقابت می‌کنند و حوزه نفوذ مشخص دارند.

نابودی نهاد دولت در جغرافیای افغانستان در آجدای سازمان های نظامی و استخباراتی پاکستان است. نهاد های نظامی پاکستان می خواهند بر افغانستان از طریق تندروان مذهبی سلطه داشته باشند و اثری از دولت مدرن در این جغرافیا نباشد. نهاد دولت مدرن در جغرافیای افغانستان در اواخر قرن ۱۹ شکل گرفت و در شروع دهه نود میلادی نابود شد. نابودی نهاد دولت در جغرافیای افغانستان، سبب شد که نیروی واپس‌گرایی مثل طالبان صاحب سلطه شود و با جهادیسیم جهانی دست اتحاد بدهد. پس از ۲۰۰۱ جامعه جهانی با مصرف پول فراوان و هزینه های انسانی زیاد، واقعیتی را به نام دولت افغانستان شکل داد. نیرو های ناتو نتوانستند طالبان را با میدان نبرد بی‌ربط بسازند و اقتصاد مواد مخدر را از بین ببرند، اما توانستند زمینه را برای شکل‌گیری واقعیتی به نام دولت افغانستان فراهم سازند. این دولت نتیجه سرمایه های بزرگ انسانی و مالی جامعه جهانی و افغانستان است.

نیروهای سیاسی افغانستان هم بخشی از دولت افغانستان هستند. این نیروها قانون اساسی را قبول دارند و در انتخابات رقابت می‌کنند. اگر مذاکره‌ای با طالبان صورت می‌گیرد باید بین نماینده‌گان این گروه و کلیتی به نام دولت افغانستان باشد که نیروهای سیاسی افغانستان هم بخشی از آن است. حکومت می‌تواند با نیروهای سیاسی تلاش‌هایی را که هدف از آن پایان جنگ است در میان بگذارد و هم آهنگ کند. به انزوا کشیدن نهاد دولت در افغانستان به سود هیچ قدرتی نیست. فروپاشی نهاد دولت در دهه ۹۰ میلادی سبب شد که جنگ از رود آمو بگذرد و تا کناره‌های اورال برسد. روسیه هم حتماً فراموش نکرده است که طالبان دولت در تبعید چچن را به رسمیت شناخته بودند. ایالات متحده هم از فروپاشی نهاد دولت در جغرافیای افغانستان آسیب جدی دید و حادثه وحشتناک یازده سپتامبر را تجربه کرد. تلاش‌های سیاسی برای پایان جنگ نباید، نهاد دولت را آسیب بزند.

پایان

با تشکر از روزنامه ۸ صبح